

Tweede Pinksterdag *Handelingen 19,1b-6a en Johannes 14,15-17*

Overweging

In Jeruzalem van toen woonden veel vluchtelingen. Ze waren ergens in Iran, Irak of Syrië opgegroeid. Dat was hun land; daar voelde ze zich veilig. Maar onverwachts werden ze er buitengesloten. Ze moesten noodgedwongen emigreren. Maar eenmaal in Jeruzalem aangekomen merkten ze hoe verschillend ze waren. Ze hadden elk hun eigen verleden meegenomen: de cultuur, de levensstijl en de taal van het land waar ze vroeger gewoond hadden. De mensen waren zo verschillend dat ze elkaar niet echt konden verstaan. Dat maakte angstig en er ontstonden spanningen tussen de verschillende bevolkingsgroepen. En dat gaf problemen. Problemen die we op de dag van vandaag ook in onze eigen buurt kennen. En precies daar, begint de heilige Geest zijn eigenlijke werk te doen. Gods Geest spreekt ons mensen aan in het hart. Elk mens die zijn hart openstelt voor de ander, met name voor de kwetsbare mens, verstaat de boodschap van liefde, ieder in zijn eigen taal. De ander voelt dat hij of zij er mag zijn. De Geest opent onze ogen voor de taal van God. Gedreven door Gods Geest, de geest van Waarheid, komen mensen op voor het recht van de kwetsbaren in onze samenleving. Zoals bijvoorbeeld burgemeester Jos Heijmans van Weert een 24-jarige Syrische moeder met vier jonge kinderen hulp biedt. Een burgemeester die lef toont. Die zijn hart laat spreken en laat zien waar hij voor staat. Daden van liefde en recht. Ze zijn hard nodig in onze wereld. Zonder die daden is er geen leven mogelijk. De heilige Geest is iets in mensen. God in mensen. Het is de geest die mensen drijft tot mateloze liefde voor elkaar en voor alles en iedereen, die kwetsbaar is. Huub Oosterhuis heeft dit prachtig onder woorden gebracht in zijn boek: "Ik zag een nieuwe wereld". *Heilige Geest is hartstocht voor gerechtigheid en vrede, gloed van ontferming... een kracht, een inzicht, een intuïtie; een tegenkracht tegen alles wat hard en rigide en koud en versteend is..... God, die God doet oplaaien in ons.*

Slotgedachte (*H. Oosterhuis*)

Het visioen, dat is de ziel zelf.
Dat is de dynamiek van het bestaan.
Ik maak me geen illusies over de toekomst,
maar als je zwijgt over het visioen,
dan sterft het af en komt er cynisme in de plaats.

Dé grote utopie, het visioen van vrede,
van een wereld die voor iedereen menswaardig is,
die hou je alleen levend als je erover zingt,
als je ook je kinderen erover leert zingen.

Het is van levensbelang plekken te creëren
waar je kan ervaren dat een andere wereld mogelijk is.
Je moet het aan elkaar blijven zeggen,
niet in het wilde weg,
maar zo dat het mensen motiveert
een stapje verder te komen.

Een joodse midrash (verhaal) zegt:
"Wie één mens redt, redt de hele wereld."
Dat is het. Je zet door, je trekt een spoor van tegenkracht,
je baant een weg.